

عنوان مقاله:

تبیین مفهوم پایداری اجتماعی در پارک های شهری نمونه مورد مطالعه : پارک ائل گلی تبریز

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بیبا حسین یان - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

آرش ثقفی اصل - استاد یار گروه شهرسازی، واحد تبریز، دانشگاه اه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

پایداری اجتماعی در بر گیرنده مفاهیمی همچون حس تعلق ، مشارکت ، هویت ، دل بستگی به محل و... می باشد. در این میان فضاهای عمومی شهر به این دلیل که به عموم شهروندان تعلق داشته و همه شهروندان بدون هر گونه تبعیض جنیست ، نژاد، قومیت ، و سطح اقتصادی - اجتماعی) و محدودیتی به آن دسترسی دارند می توانند نقش بسیار مهمی را در پایداری اجتماعی ایفا کنند. چنین فضاهایی سبب تعامل اجتماعی به عنوان پیش نیاز همگرایی ، حس تعلق ، مشارکت و نهایت ا پایداری اجتماعی به عنوان ضرورتی انکار ناپذیر در تداوم توسعه پایدار شهری تلقی می گردند. این پژوهش می کوشد تا به بررسی نقش فضای عمومی در تقویت تعاملات اجتماعی مشارکت و حس تعلق (که منجر به پایداری اجتماعی در شهر می شود بپردازد. در این راستا ابتدا به بررسی مفاهیم مربوط به پایداری اجتماعی و اجتماع پذیری در فضاهای عمومی شهری و به خصوص پارک های شهری پرداخته شد و در ادامه به شناخت و بررسی محدوده مورد مطالعه (پارک ائل گلی تبریز) و بررسی نقاط قوت و ضعف محدوده پرداخته شد و در نهایت پیشنهاداتی جهت بهبود سطح پایداری اجتماعی و اجتماع پذیری ارائه شد.

کلمات کلیدی:

فضای عمومی ، حیات اجتماعی ، پایداری اجتماعی ، پارک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1614155>

